

melig ringe Sum, nemlig kun 1,200 Rb., som det her dreier sig om, men desuagtet feer det ud til, at der fra forffjellige Eider er lagt megen Vægt paa, hvorledes dette Endringsforslag bliver afgjort. Jeg troer, at det ærede Udvalg fra først af har lagt for stor Betydning i de Anmærkninger, hvormed Finantslovsforlagets § 25 er ledsaget, idet Udvalget har antaget, at man ved at begjære en Bevilling af 1,200 Rb. til Undersøgelse af Forholdene ved Helsingørs Havn ubetinget har erkjendt, at man vilde søge at fremme et af de to Projecter, som ere omtalte i Anmærkningerne til Finantsloven. Jeg skulde troe, at jeg ved Finantslovens tidligere Behandling her i Thinget har udtalt, at jeg ikke sølte mig saaledes bunden til de foreliggende Projecter, men at det, som jeg ønskede, var en Undersøgelse af Forholdene ved Helsingørs Havn, en saa grundig og omfattende Undersøgelse som mulig, og jeg har senere i Conference med det ærede Udvalg ogsaa udtalt dette. Jeg lægger megen Vægt paa, at en saadan Undersøgelse af Forholdene ved Helsingørs Havn kan finde Sted paa en hensigtsmæssig og fyldestgjørende Maade, og jeg har i saa Henseende ikke Diet særlig rettet paa Helsingør Byes Forhold, skjøndt disse efter min Mening ogsaa maae komme med i Betragtning; jeg har derimod Blifket henvendt paa Helsingørs Beliggenhed netop paa en af de store Vandveie, som ere fælles for den hele Verdenshandel og Samferdsel, og paa de særlige Forhold, som tidligere vare tilstede ved Helsingør, navnlig Sundtolden, som i mange Aar er bleven erlagt af alle Nationer, og for hvilken der i den senere Tid er bleven erlagt en betydelig Afløsningssum. Det gaaer ikke an, naar man vil vedblive at være Medlem af Statssamfundet, saa at tilfidesætte Hensynet til de Fordringer, som kunne stilles af andre Stater med Hensyn til Forhold som de her foreliggende. Jeg vil ikke, og det kan ikke være min Tanke, at de smaa Samfund skulde puste sig op; thi saa gaaer det dem som det gif Froen i Fablen, eller de gjøre sig latterlige. Men hvad jeg vil, at de smaa skulle gjøre, er, at de redeligt skulle stræbe efter at opfylde de Forpligtelser, der paahvile dem som Medlemmer af Samfundet; thi gjøre de dette

og anstrenge deres yderste Evne, kunne de med opreist Hoved mødes og være samlede med de Mægtige. Det er derfor, at jeg vil, at vi skulle undersøge, hvad der kan gøres ved Helsingør Havn for at tilfredsstille de berettigede Fordringer, som kunne reises af alle søfarende Nationer. Naar vi ikke gjøre det, vil man enten aldeles glemme, at Danmark er til, eller sige, at det er en Magt, hvis hele Optræden man ikke behøver at tage Hensyn til. Det er tilsyneladende en ubetydelig Sag, men jeg troer, at naar de ærede Medlemmer ville betragte den fra samme Standpunkt som jeg — og jeg troer, at det er et rigtigt Standpunkt —, ville De finde, at den har noget større Betydning. Det ærede Udvalg har kun til Finantslovsforlagets 3die Behandling foreslaaet at bevilge Ministeren et Beløb af 600 Rb. iftedetfor de af mig forlangte 1,200 Rb., og den ærede Ordfører motiverede dette saaledes, at det ikke var for at spare disse 600 Rb., at man gjorde dette Forslag, men for at antyde, hvilke Undersøgelser man egentlig vil have foretaget, og han meente, at man, naar det var en Undersøgelse af mindre Forandringer, som paataktes, ogsaa kunde nedsette den tidligere begjærede Sum, som havde større Forandringer for Die, til en mindre. Sig kan ikke være enig med den ærede Ordfører heri. Ligesaa urigtigt som det vilde være nu at foretage Undersøgelser med de her foreliggende Projecter for Die, ligesaa urigtigt vilde det være at indskrænke Undersøgelsen alene til, hvorledes Havnens Indløb kan forandres. Man skal undersøge Forholdene saa grundigt og omfattende som muligt, dernæst udarbejde sine Forslag om, hvad der bør gøres og saa forelægge disse Forslag for den bevilgende Myndighed. Det staaer da altid i Rigsdagens Magt at nægte Regeringen de Beløb, som den ikke finder heldigt anbragte. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det høie Thing at følge Indenrigsministeren i denne Sag og bevilge ham de 1,200 Rb. Troer Thinget derimod, at det ikke er nødvendigt eller ikke engang forsvarligt at give dette Beløb ud, saa vil jeg bede Thinget om at nægte det reent, men derimod ikke give mig 600 Rb.; thi for dem har Indenrigsministe-